

Sygn. akt III KRS 200/13

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Bogusław Cudowski (sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

w sprawie z odwołania J. K.

z udziałem A. P.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 stycznia 2013 r. w przedmiocie przedstawienia wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego, ogłoszone w Monitorze Polskim, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 czerwca 2013 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę w części odnoszącej się do A. P. i J. K. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Krajowej Radzie Sądownictwa.

Uzasadnienie

Krajowa Rada Sądownictwa podjęła 11 stycznia 2013 r. uchwałę nr .../2013 w przedmiocie przedstawienia wniosków o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego (ogłoszone w Monitorze Polskim).

Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła: 1) przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego kandydaturę Pana adwokata A. P., 2) nie przedstawiać Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego kandydatury: Pani D. D. - asystenta sędziego SR, Pani J. G. - asystenta sędziego SR, Pani Z. G. - referendarza SR, Pani K. G.-F. - asystenta sędziego SO, Pani I. J.-N. - asystenta sędziego SO, Pani M. K. - byłego asesora sądowego, Pana P. K. - referendarza SR, Pana J. K. - asystenta sędziego SR, Pani A. K. - referendarza SR, Pana M. K. - asystenta sędziego SA, Pani L. K.-K. - asystenta sędziego SR, Pana S. K. - asystenta sędziego SO, Pani E. K.-L. - asystenta sędziego SO, Pani E. K. - prokuratora PR, Pani M. Ł. - referendarza SR, Pani P. M. - asystenta sędziego SR, Pani E. O. - referendarza SR, Pana Ł. O. - asystenta sędziego SO, Pani A. O. - referendarza SR, Pana B. P. - asystenta sędziego SO, Pana M. P. - referendarza SR, Pani I. P. - asystenta sędziego SA, Pani M. R. - asystenta sędziego SR, Pana J. Ś. - referendarza SR, Pana P. S. - prokuratora PR, Pani A. S. referendarza SR, Pana B. S. - asystenta sędziego SR, Pani K. T.-W. - asystenta sędziego SR, Pana W. U. - asystenta sędziego SO, Pani E. W. - asystenta sędziego SO, Pani K. W.-O. - asystenta sędziego SO, Pani A. W.-M. - asystenta sędziego SO.

Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła też umorzyć postępowanie z wniosku Pani J. P.-P. oraz Pani K. W.-Z. o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego.

W uzasadnieniu podniesiono, że na jedno wolne stanowisko sędziego w Sądzie Rejonowym zgłosiło się 35 kandydatów. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa 4 października 2012 r. odbył posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na jedno wolne stanowisko sędziego w Sądzie Rejonowym. Zespół postanowił nie referować kandydatur na wolne stanowisko sędziowskie do Sądu Rejonowego i zwrócić się do Prezesa Sądu Okręgowego o

dokonanie ponownej oceny osób wizytowanych przez sędziego G. Ś., Pani E. K.-L. oraz Pani K. T.-W.

12 grudnia 2012 r. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył kolejne posiedzenie w przedmiocie przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów. Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa przeanalizował przedstawiony materiał dotyczący wszystkich kandydatów i ocenił, że materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Jednomyślnie (3 głosami „za”) postanowiono odroczyć posiedzenie, celem wysłuchania wskazanych przez Zespół kandydatów.

Zespół Krajowej Rady Sądownictwa 9 stycznia 2013 r. odbył posiedzenie w formie wideokonferencji w przedmiocie przygotowania stanowiska do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów. Przesłuchanie kandydatów zostało przerwane z uwagi na problemy techniczne. 10 stycznia 2013 r. Zespół Krajowej Rady Sądownictwa wznowił posiedzenie w formie wideokonferencji.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa ocenił, że zebrane materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i po naradzie postanowił rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa jednogłośnie (3 głosy „za”) kandydaturę adwokata A. P. z pierwszego miejsca na liście rekomendacyjnej na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Rejonowym. W uzasadnieniu stanowiska Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa wskazał, że rekomendując kandydaturę adwokata A. P. wziął pod uwagę całokształt materiałów zgromadzonych w postępowaniu nominacyjnym. W szczególności kierował się dojrzałością i doświadczeniem życiowym, dużym i wszechstronnym doświadczeniem zawodowym kandydata oraz jego wieloletnią praktyką zawodową, jak również tym, że pozytywnie zaprezentował się podczas rozmowy z Zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa. Doświadczenie, które posiada rekomendowany Kandydat owocuje wysokimi kwalifikacjami zawodowymi, co zdaniem Zespołu jest niezbędne do pracy na stanowisku sędziego SR. Ponadto posiada on ugruntowaną wiedzę z zakresu prawa, jak również stara się na bieżąco podnosić swoje kwalifikacje zawodowe. Pozostałe kandydatury Zespół uznał za dobre, jednak nie wyróżniające się tak jak adwokata Artura J. P. Podczas posiedzenia Krajowej Rady

Sądownictwa 11 stycznia 2013 r. Rada wszechstronnie rozważyła całokształt okoliczności i uwzględniła stanowisko Zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa, uznając, że w obecnej procedurze nominacyjnej najlepszym kandydatem na wolne stanowisko sędziowskie w Sądzie Rejonowym jest adwokat A. P.

A. P. urodził się 24 czerwca 1973 r. w Ł. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze, uzyskując tytuł magistra prawa z oceną dobrą. Po odbyciu aplikacji sądowej, w październiku 2003 r., złożył egzamin sędziowski, uzyskując ocenę dostateczną. Od 1 września 2005 r. do 31 lipca 2006 r. był zatrudniony w Zakładach Mięsnych „M.-W.” Sp. z o.o. w S. na stanowisku referenta ds. prawnych. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej z 28 marca 2006 r. został wpisany na listę adwokatów Izby Adwokackiej. 1 sierpnia 2006 r. rozpoczął wykonywanie zawodu adwokata w indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w Z., a od 16 października 2006 r. swoją siedzibę przeniósł do Kancelarii Adwokackiej w W.

Oceny pracy Kandydata dokonał SSO W. R. - wizytator ds. komorniczych i egzekucyjnych. Poddane analizie pisma sporządzone przez Pana adwokata zostały, w ocenie sędziego wizytatora, właściwie zredagowane pod względem merytorycznym, jak i formalnym. Spełniają one wymogi określone przepisami procedury cywilnej, jak i karnej. Są to pisma, a w szczególności środki odwoławcze, które nie mają jedynie charakteru formalnego sprowadzającego się do zajęcia określonego stanowiska prawnego, ale odwołują się do rzeczowej i logicznej polemiki prawno-faktycznej z orzeczeniami sądowymi. Pisma zawierają argumentację prawno-faktyczną powołującą odpowiednie poglądy doktryny, a przede wszystkim orzecznictwo Sądu Najwyższego. Świadczą one o dobrej znajomości przepisów prawa procesowego, materialnego - cywilnego i karnego oraz ich wykładni, jak również dużym nakładzie pracy i sumiennym podejściu do wykonywania czynności pełnomocnika i obrońcy.

Podczas posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w dniu 9 maja 2012 r. na Kandydata oddano 4 głosy „przeciw”, przy braku głosów „za” i „wstrzymujących się” Podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Okręgowego w dniu 11 maja 2012 r. na Kandydata oddano 1 głos „za”, 19 głosów „przeciw” i 16

głosów „wstrzymujących się” (2 głosy nieważne). Minister Sprawiedliwości w opinii z dnia 13 sierpnia 2012 r. pozytywnie ocenił tę kandydaturę.

W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa 11 stycznia 2013 r.:

- na Pana A. P. oddano 17 głosów „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”, udzielając Jego kandydaturze poparcia,
- na Panią D. D. oddano 0 głosów „za”, 4 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią J. G. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią Z. G. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią K. G.-F. oddano 0 głosów „za”, 9 głosów „przeciw”, przy 10 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią I. J.-N. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią M. K. oddano 0 głosów „za”, 6 głosów „przeciw”, przy 13 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Pana P. K. oddano 0 głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Pana J. K. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- na Panią A. K. oddano 1 głos „za”, 0 głosów „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana M. K. oddano 0 głosów „za”, 11 głosów „przeciw”, przy 8 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią L. K.-K. oddano 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana S. K. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią E. K.-L. oddano 0 głosów „za” 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią E. K. oddano 0 głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, przy 14 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią M. Ł. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się” w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią P. M. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią E. O. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana Ł. O. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią A. O. oddano 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana B. P. oddano 0 głosów „za”, 8 głosów „przeciw”, przy 11 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana M. P. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią I. P. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią M. R. oddano 0 głosów „za”, 4 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana J. Ś. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana P. S. oddano 0 głosów „za”, 7 głosów „przeciw”, przy 12 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią A. S. oddano 0 głosów „za”, 3 głosy „przeciw”, przy 16 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana B. S. oddano 0 głosów „za”, 4 głosy „przeciw”, przy 15 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią K. T.-W. oddano 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Pana W. U. oddano 0 głosów „za”, 0 głosów „przeciw”, przy 19 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią E. E. W. oddano 0 głosów „za”, 9 głosów „przeciw”, przy 9 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią K. W.-O. oddano 0 głosów „za”, 2 głosy „przeciw”, przy 17 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,

na Panią A. W.-M. oddano 0 głosów „za”, 1 głos „przeciw”, przy 18 głosach „wstrzymujących się”, w rezultacie czego Jej kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa odwołanie złożył J.K., skarżąc ją w punkcie I podpunkt 1 i 2 (odnośnie asystenta sędziego J. K.), opierając odwołanie na podstawie naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 60 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, poprzez sprzeczną z prawem, dowolną oraz sprzeczną ze zgromadzonym materiałem ocenę kandydatury skarżącego na stanowisko sędziego, dokonanie oceny kandydatury skarżącego bez dochowania obowiązku wszechstronnego rozważenia wszelkich okoliczności sprawy na podstawie udostępnionej dokumentacji, dokonanie oceny z pominięciem rzetelnej oceny kwalifikacji skarżącego, pominięcie korzystnych opinii kolegium właściwego sądu oraz oceny właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów, bez podania i wyjaśnienia motywów takiej decyzji, brak szczegółowego wyjaśnienia w uzasadnieniu uchwały sytuacji poszczególnych kandydatów w aspekcie zastosowanych kryteriów oceny.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej uchwały w części dotyczącej rozstrzygnięć w punkcie I podpunkt 1 i 2.

W uzasadnieniu podniesiono, że zgodnie z art. 35 ust. 2 obowiązującej ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście rekomendowanych kandydatów zespół kieruje się przede wszystkim oceną kwalifikacji kandydatów, a ponadto uwzględnia doświadczenie zawodowe, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, opinie kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego

zgromadzenia ogólnego sędziów. Zdaniem skarżącego Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa ustalając listę rekomendowanych kandydatów, nie kierował się wskazanymi przesłankami.

Po pierwsze, skarżący legitymuje się dwiema ocenami kwalifikacji i przydatności na stanowisko Sędziego SR dokonanymi przez Wizytatora ds. wykonywania orzeczeń karnych Sądu Okręgowego Sędziego Sądu Okręgowego T. W., który sporządził sprawozdania z tych ocen w lutym 2011 r. i październiku 2011 r., a które wykorzystano w niniejszym postępowaniu kwalifikacyjnym. Z przedstawionych przez opiniującego ocen ogólnych wynika, iż „Opisane wyżej cechy, zdobyta wiedza i wykształcenie, nabyte doświadczenie podczas pracy na stanowisku asystenta sędziego, w pełni kwalifikują kandydata Pana J. K. na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego” (ocena z lutego 2011 r.) oraz że „Powołane już w poprzednim sprawozdaniu bardzo pozytywne opinie służbowe Pana Prezesa Sądu Rejonowego w R. oraz sędziów współpracujących z Panem asystentem, stwierdzone wówczas, jak i potwierdzone obecnie umiejętność stosowania w praktyce posiadanej wiedzy prawnej, nienaganna postawa etyczno-moralna oraz zdobyte doświadczenie zawodowe pozwalają wnioskować, iż Pan asystent J. K. jest bardzo dobrym kandydatem na stanowisko sędziego sądu rejonowego” (ocena z października 2011 r.). Z kolei w uzasadnieniu uchwały z dnia nr 49/2013 r. (str. 5) przytoczono wnioski z oceny pracy adwokata A. P., z których wynika, iż „Zatem mając powyższe na uwadze sędzia wizytator stwierdził, że Pan adwokat A. P. ma dobre przygotowanie do wykonywania zawodu sędziego, co pozwala pozytywnie ocenić Jego kandydaturę na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego”. Z niewiadomych skarżącemu względów Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa nie podjął nawet próby skonfrontowania ocen kwalifikacji wszystkich kandydatów biorących udział w niniejszym postępowaniu kwalifikacyjnym, w tym ocen kwalifikacji adwokata A. P. i skarżącego.

Po drugie, w ocenie skarżącego jego doświadczenie zawodowe nie prezentuje się gorzej niż doświadczenie zawodowe adwokata A. P. Z uzasadnienia uchwały nr .../2013 r. (str. 4) wynika, iż adwokat A. P. pracował przez prawie rok w spółce „M.-W.”, a zawód adwokata wykonuje już przez okres ponad 6,5 roku, co w efekcie daje długość doświadczenia zawodowego na poziomie około 7,5 roku.

Tymczasem w swojej karcie zgłoszenia skarżący opisał szczegółowo swoje dotychczasowe zatrudnienie w następujących zakładach pracy: od 01 lipca 2003 r. do 30 września 2003 r. - praktyki w Departamencie Prawnym „Banku w W.” S.A. - umowa zlecenia, od 16 września 2004 r. do 15 grudnia 2005 r. - prawnik (likwidator szkód) w Departamencie Prawnym i Likwidacji Szkód „D. Towarzystwo Ubezpieczeń Ochrony Prawnej” S.A. w W. - umowa o pracę, od 04 kwietnia 2006 r. do 03 lipca 2006 r. - specjalista ds. organizacyjnych w „E.” S.A. we W. - umowa o pracę w wymiarze 1/2 etatu, od 14 marca 2007 r. do 23 września 2007 r. - p.o. asystenta sędziego w II Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w R. - umowa o pracę na zastępstwo, od 06 listopada 2008 r. do 24 maja 2009 r. - asystent sędziego w V Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w P., od 25 maja 2009 r. do dziś - asystent sędziego w Sądzie Rejonowym w R.

Suma wszystkich okresów zatrudnienia skarżącego w szeroko rozumianym zawodzie prawnika wyniosła zatem ponad 6 lat i 7 miesięcy, a więc jest krótsza od doświadczenia zawodowego adwokata A. P. o okres prawie roku, ale pamiętać należy, iż adwokat A. P. jest aż o 7 lat starszy od skarżącego, czyli siłą rzeczy mógł zdobyć dłuższe doświadczenie zawodowe od skarżącego. Porównanie okresów doświadczenia zawodowego kandydatów oraz ich wieku skłania jednak do wniosku, iż skarżący w sposób bardziej efektywny wykorzystał swój czas na pracę zarobkową w zawodzie prawnika, ponieważ podjął ją już podczas studiów stacjonarnych, kontynuował ją w okresie pomiędzy zakończeniem tych studiów a rozpoczęciem aplikacji sądowej, pracował w trakcie odbywania tej aplikacji z uwagi na jej pozaetatowy charakter oraz niezwłocznie po zdaniu egzaminu sędziowskiego został zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego, którą to pracę wykonuje nieprzerwanie do dziś. Z kolei w życiorysie zawodowym Pana adwokata A. P. istnieje luka w okresie od października 2003 r. do sierpnia 2005 r., to jest bezpośrednio po zdaniu egzaminie sędziowskim, która nie pozwala na przyjęcie pełnej ciągłości jego pracy zawodowej w szeroko rozumianym zawodzie prawnika.

Zresztą porównanie samej długości doświadczenia zawodowego kandydatów do objęcia urzędu sędziego nie jest zdaniem skarżącego wystarczające, gdyż nie mniej istotna jest jakość tego doświadczenia

przejawiająca się w jego wszechstronności. Adwokat A. P. legitymuje się zatrudnieniem u jednego pracodawcy oraz własną praktyką w indywidualnej kancelarii adwokackiej, natomiast skarżący pracował u pięciu pracodawców - trzech spółkach prawa handlowego oraz dwóch sądach powszechnych. Wprawdzie skarżący nie miał dotychczas okazji wykonywania zawodu adwokata, co wynika bardziej z restrykcyjnych przepisów ustawy Prawo o adwokaturze niż z faktycznych możliwości, niemniej jednak doświadczenie zdobyte w wymienionych zakładach pracy jest zdaniem skarżącego rozległe i wszechstronne. Skarżący nabył je bowiem w różnych dziedzinach prawa, takich jak: leasing, prawo cywilne w bankowości, ubezpieczenia majątkowe, egzekucja cywilnych świadczeń pieniężnych, prawo spółek handlowych, a jako asystent sędziego był zatrudniony w różnych wydziałach sądów, to jest: pracy i ubezpieczeń społecznych, grodzkim, cywilnym, ksiąg wieczystych oraz karnym, gdzie wykonuje swoje czynności do dziś. Tak szeroki zakres działań i zainteresowań zawodowych skarżącego nie może pozostać niezauważony i nieoceniony w sposób porównawczy z jakością doświadczenia zawodowego kandydata rekomendowanego z pierwszego miejsca na liście rekomendacyjnej.

Po trzecie, z uzasadnienia uchwały nr .../2013 r. w żaden sposób nie wynika, aby adwokat A. P. legitymował się jakimikolwiek rekomendacjami prawników wykonujących od wielu lat swój zawód, podczas gdy w aktach osobowych skarżącego znajdują się następujące opinie i rekomendacje dla skarżącego: od Pani Sędzi Sądu Rejonowego M. M.-K. (opinia z 19 marca 2003 r.), od Pani radcy prawnego E. K., Dyrektora Biura Prawnego SME w Banku w W. S.A. (opinia z 21 października 2003 r.), od Pani dr H. G.-K., promotora pracy magisterskiej skarżącego, adwokata i jednocześnie pracownika naukowego Katedry Postępowania Karnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu (opinia bez daty, wydana w czerwcu 2004 r. zaraz po egzaminie magisterskim skarżącego), od Pani radcy prawnego A. M.-F., Dyrektora Departamentu Prawnego i Likwidacji Szkód w „D.” Towarzystwo Ubezpieczeń Ochrony Prawnej S.A. w W. (opinia z 23 maja 2005 r.), od Pana Sędziego J. K., Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w R. (opinia z 22 września 2008 r.).

Po czwarte, skarżący w sposób ewidentny został lepiej zaopiniowany przez Kolegium Sądu Okręgowego w P. oraz uzyskał wyższą ocenę Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Okręgowego w P. niż adwokat A. P., co zostało przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa całkowicie przemilczane. Wprawdzie w uzasadnieniu uchwały nr .../2013 r. wskazano, iż „Podczas posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w P. 9 maja 2012 r. na Kandydata P. oddano 4 głosy 'przeciw', przy brakujących głosach 'za' i 'wstrzymujących się'. Podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Okręgowego w P. w dniu 11 maja 2012 r. na Kandydata P. oddano 1 głos 'za', 19 głosów 'przeciw' i 16 głosów 'wstrzymujących się' (2 głosy nieważne)”, jednak nie podano wyników głosowania osiągniętych przez skarżącego i nie wyjaśniono motywów takiej decyzji.

Podczas posiedzenia Kolegium Sądu Okręgowego w P. 9 maja 2012 r. na skarżącego oddano 3 głosy 'za' i 1 głos 'przeciw', przy braku głosów 'wstrzymujących się', natomiast podczas posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Okręgowego w P. 11 maja 2012 r. na skarżącego oddano aż 20 głosów 'za', 11 głosów 'przeciw' i 6 głosów 'wstrzymujących się'.

Praktyka Zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa wydaje się sprzeczna z linią orzecznictwa ustaloną przez Sąd Najwyższy, który w wyroku z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11, uznał za konieczne uzasadnienie przez Radę wyboru osoby, która uzyskała mniejsze poparcie środowiska sędziowskiego. W tym samym orzeczeniu Sąd Najwyższy podkreślił, iż uzasadnienie uchwały powinno wyjaśnić sytuację poszczególnych kandydatów w aspekcie zastosowanych kryteriów oceny, a niewskazanie w uzasadnieniu przesłanek, jakimi kierowała się Rada uniemożliwiło kontrolę zaskarżonej uchwały i zadecydowało o jej uchyleniu i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Podzielając wskazaną argumentację Sądu Najwyższego, skarżący po raz kolejny wskazuje na dowolność oceny kandydatów na urząd sędziego, dokonanej przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Po piąte, w uzasadnieniu uchwały nr .../2013 nie wskazano, jak skarżący zaprezentował się podczas rozmowy z Zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa 9 i 10 stycznia 2013 r. Wiadomo jedynie, iż adwokat A. P.

zaprezentował się pozytywnie. Skarżący powołał w tym miejscu pogląd Sądu Najwyższego z uzasadnienia wyroku z 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/11, „niewskazanie kryteriów, którymi kierował się zespół, zajmując stanowisko, według którego nie skarżący, lecz M.G. 'zaprezentowała się najlepiej (...) i uzyskała poparcie' uniemożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę zgodności z prawem zaskarżonej uchwały”.

Zasada równego dostępu obywateli do służby publicznej nakazuje przynajmniej poinformowanie go, z jaką oceną (pozytywną czy negatywną) spotkały się złożone przez niego wyjaśnienia. W trakcie przesłuchania przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa skarżącemu zadano łącznie pięć pytań dotyczących przebiegu jego dotychczasowej kariery w sądownictwie, sposobu jego współpracy z sędziami, podnoszenia przez niego kwalifikacji zawodowych, kompetencji językowych w zakresie języków obcych oraz osobistego poglądu na temat planowanego przywrócenia urzędu asesora sądowego. Na wszystkie te pytania skarżący odpowiedział rzeczowo i w sposób wyczerpujący, ale w uzasadnieniu uchwały z 11 stycznia 2013 r. próżno szukać ogólnej oceny tej „autoprezentacji”, aby choć spróbować ją skonfrontować z pozytywną oceną przyznaną prezentacji adwokata A. P.

W uzasadnieniu uchwały nr .../2013 zaznaczono, że adwokat A. P. „stara się na bieżąco podnosić swoje kwalifikacje zawodowe”, jednak nie sprecyzowano, w jaki sposób to czyni. Brak wyjaśnienia w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały tej kwestii co do pozostałych kandydatów, w tym skarżącego, uniemożliwia niestety skuteczne odniesienie się do przytoczonego sformułowania i przeciwstawienie mu konkretnych sposobów na ciągłe podnoszenie własnych kwalifikacji zawodowych, takich jak choćby częste uczestnictwo skarżącego w szkoleniach organizowanych przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.

Zaraz po rozważaniach w przedmiocie rekomendowania kandydatury Pana adwokata A. P. z pierwszego miejsca na liście rekomendacyjnej w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały stwierdzono lakonicznie: „Natomiast pozostałe kandydatury Zespół uznał za dobre, jednak nie wyróżniające się w tak znaczący sposób jak kandydatura Pana adwokata A. P.”.

Ustawowe przesłanki, którymi Zespół powinien kierować się przy ustalaniu kolejności kandydatów na liście rekomendowanych kandydatów, nie wyczerpują wszystkich kryteriów wyboru najlepszego kandydata na urząd sędziego. W treści art. 35 ust. 2 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa nie jest wymieniona przesłanka ocen uzyskanych przez kandydatów z ukończenia studiów prawniczych i z egzaminu sędziowskiego, które to kryterium Krajowa Rada Sądownictwa chętnie stosowała pod rządami poprzednio obowiązującej ustawy. Jak wynika z uzasadnienia uchwały z 11 stycznia 2013 r.: „Pan A. P. (...) w 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze, uzyskując tytuł magistra prawa z oceną dobra. Po odbyciu aplikacji sądowej, w październiku 2003 r., złożył egzamin sędziowski uzyskując ocenę dostateczną”. Tymczasem w aktach osobowych skarżącego znajduje się odpis dyplomu ukończenia studiów oraz zaświadczenie o zdaniu egzaminu sędziowskiego, z których wprost wynika, iż skarżący ukończył wyższe studia prawnicze w 2004 r. uzyskując tytuł magistra nauk prawnych z oceną bardzo dobra, a po odbyciu aplikacji sądowej, we wrześniu 2008 r., złożył egzamin sędziowski uzyskując ocenę dobra.

O doniosłości omawianej przesłanki świadczy treść wcześniejszych uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, na mocy których skarżący również nie został przedstawiony Prezydentowi z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Skarżący nie składał odwołań od tych uchwał, nie znajdując wystarczających argumentów, mogących „przełamać” stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa. Skrótkowo jedynie wskazać należy, iż: w uzasadnieniu uchwały nr .../2011 z 6 lipca 2011 r. Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, iż wybierając kandydaturę Pani K. T. wzięto pod uwagę przede wszystkim ocenę bardzo dobrą uzyskaną przez nią z egzaminu sędziowskiego, a w przypadku Pani K. F. decydujące znaczenie miało wysokie poparcie środowiska sędziowskiego (33 głosy za wobec 18 głosów za uzyskanych przez skarżącego), w uzasadnieniu uchwały nr .../2011 z 6 lipca 2011 r. Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, iż wybierając kandydaturę Pani D. K. wzięto pod uwagę przede wszystkim ocenę dobrą plus uzyskaną przez nią z egzaminu sędziowskiego oraz wysokie poparcie środowiska sędziowskiego (28 głosów za wobec 15 głosów za uzyskanych przez skarżącego), w uzasadnieniu uchwały nr .../2011 z 13 października 2011 r. Krajowa Rada

Sądownictwa podkreśliła, iż wybierając kandydaturę Pani N. K.-S. wzięto pod uwagę przede wszystkim ocenę bardzo dobrą uzyskaną przez nią z egzaminu sędziowskiego oraz wysokie poparcie środowiska sędziowskiego (26 głosów za), w uzasadnieniu uchwały nr .../2012 z 6 marca 2012 r. Krajowa Rada Sądownictwa podkreśliła, iż wybierając kandydaturę Pani K. W.-Z. wzięto pod uwagę przede wszystkim ocenę dobrą uzyskaną przez nią z egzaminu sędziowskiego oraz wysokie poparcie środowiska sędziowskiego (29 głosów za).

Z przytoczonych powyżej fragmentów uzasadnień wcześniejszych uchwał Krajowej Rady Sądownictwa wynika, że przesłanka oceny z egzaminu sędziowskiego miała dotychczas znaczenie kolosalne, choć oczywiście nie była kryterium jedynym. Skarżącemu nie jest wiadome, a w szczególności nie wyjaśnia tego treść uzasadnienia uchwały nr .../2013, dlaczego jego oceny uzyskane z ukończenia studiów prawniczych oraz z egzaminu sędziowskiego nie zostały wzięte pod uwagę przez Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa. Skarżący dowiedział się jedynie, iż jego kandydatura, choć dobra, jednak nie wyróżnia się w tak znaczący sposób jak kandydatura adwokata A. P.

A. P. był wśród 35 kandydatów ubiegających się o stanowisko sędziego jedynym adwokatem. 7 stycznia 2013 r. w Senacie [odbyła się z udziałem Pana Ministra Sprawiedliwości [debata Krajowej Rady Sądownictwa nad modelem dojścia do urzędu sędziego. W trakcie tej debaty głos zabrał między innymi Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, który zauważył, iż „Dziś praktyka KRS jest taka, że doświadczony prawnik o dłuższym stażu - jeśli chce zostać sędzią - ma pierwszeństwo przed referendarzem lub asystentem.” Niestety ta wypowiedź miała miejsce zaledwie na dwa dni przed posiedzeniem Zespołu członków Krajowej Rady Sądownictwa sporządzającego listę kandydatów rekomendowanych w niniejszym postępowaniu kwalifikacyjnym, a po czterech dniach od cytowanego wyżej stwierdzenia Krajowa Rada Sądownictwa w pełnym składzie podjęła uchwałę o przedstawieniu Prezydentowi RP kandydatury właśnie adwokata z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Wypowiedź Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa niewątpliwie rzutowała na wynik posiedzenia Zespołu oraz treść uchwały Rady z dnia 11 stycznia 2013 r., a jednocześnie ukazała opinii publicznej aktualne preferencje Krajowej Rady

Sądownictwa. Nie tylko zdaniem skarżącego taka praktyka Rady jest niesprawiedliwa i niezgodna z art. 60 Konstytucji RP, ponieważ także Sąd Najwyższy jeszcze w trakcie obowiązywania poprzedniej ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa wyraził w wyroku z 13 grudnia 2010 r., III KRS 18/10 pogląd, iż: „Adwokat, który wykonywał zawód przez co najmniej sześć lat, nie korzysta z domniemania wyższych kwalifikacji w porównaniu z asystentem sędziego, który spełnia przesłanki do powołania stanowisko sędziego sadu rejonowego.”.

Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniu 11 stycznia 2013 r. nie kierowała się zasadą wszechstronnego rozważenia całokształtu okoliczności sprawy i nie podzieliła wskazanego zapatrywania Sądu Najwyższego, lecz podjęła uchwałę między innymi na skutek wypowiedzi Przewodniczącego Rady z 7 stycznia 2013 r. Taki wniosek można wysnuć również z liczby głosów 'za' oddanych na poszczególnych kandydatów przez członków Krajowej Rady Sądownictwa podczas głosowania na posiedzeniu. Adwokat A. P. uzyskał 17 głosów za, jedna z kandydatek otrzymała jeden głos 'za', natomiast pozostałych 31 kandydatów - w tym oczywiście na skarżącego - nie oddano ani jednego głosu 'za', co świadczy o automatycznym zaakceptowaniu przez Radę stanowiska Zespołu członków Krajowej Rad Sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa 11 stycznia 2013 r. podjęła uchwałę o przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisk sędziego Sądu Rejonowego kandydatury osoby, która legitymuje się niższą od skarżącego oceną kwalifikacji zawodowych, negatywną opinią kolegium właściwego sądu, niższą od skarżącego oceną właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów, niższymi od skarżącego ocenami z ukończenia studiów prawniczych i z egzaminu sędziowskiego, a także porównywalnym ze skarżącym doświadczeniem zawodowym i z brakiem jakichkolwiek rekomendacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się mieć uzasadnione podstawy.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego jego kognicja do oceny uchwał Krajowej Rady Sądownictwa obejmuje wyłącznie badanie, czy

uchwała nie pozostaje w sprzeczności z prawem. Oznacza to, że Sąd Najwyższy nie ma kompetencji do merytorycznego rozpatrywania kandydata na sędziego, a tym bardziej jego kontrkandydatów (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 9/11, LexPolonica nr 3974175).

Jednak nie ulega wątpliwości, że kontrola Sądu Najwyższego obejmuje ocenę, czy Rada przestrzegła w danym postępowaniu jednolitych kryteriów oceny kandydata i procedur postępowania związanych z oceną kandydatury (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011 r., III KRS 10/12, LexPolonica nr 3974176). Mając to na uwadze należy stwierdzić, że Rada ma obowiązek wskazać w uzasadnieniu uchwały kryteria jakimi kierowała się wybierając danego kandydata. Nie oznacza to jednak, że ma obowiązek szczegółowego opisywania każdego z kandydatów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2012 r., III KRS 15/12, LEX nr 1274982).

Jako uzasadnienie dokonanego wyboru wskazano w uzasadnieniu uchwały na dojrzałość i doświadczenie życiowe i zawodowe oraz wieloletnią praktykę zawodową i pozytywne zaprezentowanie się podczas rozmowy z Zespołem KRS. Sąd Najwyższy nie będąc uprawniony do merytorycznego badania zasadności dokonanych wyborów przez Radę jest jednak obowiązany do kontroli uchwały pod kątem jej zgodności z prawem. Zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy. Wobec braku rzeczowego uzasadnienia uchwały w kwestii lepszych kwalifikacji, doświadczenia zawodowego, rekomendacji nie jest możliwa ocena, czy Rada dokonała wszechstronnego rozważenia sprawy. Należy zgodzić się, że adwokat wykonujący zawód przez co najmniej sześć lat nie korzysta z domniemania wyższych kwalifikacji w porównaniu z asystentem sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2010 r., III KRS 18/10). Wątpliwość ta zostaje pogłębiona poprzez pominięcie w uzasadnieniu uchwały kwestii, które są bardzo wymierne. Chodzi mianowicie o wyniki głosowania (poparcia) przez kolegium oraz zgromadzenia ogólnego Sądu Okręgowego w P. Wyniki te są zdecydowanie korzystniejsze dla skarżącego. W tym stanie rzeczy konieczne wydaje się wskazanie jakimi kryteriami kierowała się Rada wybierając innych kandydatów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia

2010 r., III KRS 24/09, LexPolonica nr 3035849). Także porównanie wyników ocen końcowych ukończenia studiów oraz aplikacji wypada korzystniej w przypadku skarżącego. Wskazując na powyższe Sąd Najwyższy nie dokonuje merytorycznej oceny porównania wybranego kandydata ze skarżącym w kontekście trafności dokonanego wyboru. Jednak w tych okolicznościach sprawy konieczne jest wzięcie przez Radę pod uwagę i wskazanie kryteriów wyboru, w tym zwłaszcza wymienionych w art. 35 ustawy. Ponadto nie można uznać, że sprawa została rozważona wszechstronnie, jeżeli z uzasadnienia uchwały nie wynika jednoznacznie dlaczego dokonano wyboru kandydata, który nie legitymuje się wymiernymi – lepszymi kwalifikacjami, czy poparciem kolegium i zgromadzenia danego sądu. Stąd wątpliwości podniesione przez skarżącego w odwołaniu należało uznać za zasadne.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.